

Način oblačenja je individualno pravo svake žene i u Francuskoj i u Iranu

Prije neki dan imali smo jedan sasvim slučajan društveni eksperiment. Elem, gledajući šta se ovih dana dešava u Iranu i prateći borbu Iranki da same biraju hoće li biti pokrivena ili ne napisao sam slijedeći status

Ideja posta je vrlo jednostavna, kada su ljudi/ žene slobodni tj. kada sami biraju šta je najbolje za njih, oni su srećni, a srećni ljudi se smiju, oči im drugačije sijaju, jednostavno rečeno proljepšaju se. Ova konstatacija ima utemeljenje i u psihologiji.

I, zašto vam sve ovo pišem?

Zato što su reakcije na ovaj post bile vrlo zanimljive. Kao što vidite dobio je 634 lajka, imao 154 komentara i 6 dijeljenja.

Ovdje ću se beviti samo komentarima, jer iz njih možemo svašta saznati i naučiti.

Recimo izvjesni Mujo Suljo Bošnjak kaže „Srđo opet ponižavaš.....ne mješaj se ondje gdje ti jezik brži. Eto lijepa je Karleuša ...Ceca...Seka.,“

Iskreno nije mi jasno koga ponižavam i koji dio moga posta ponižava bilo koga, a o ljepoti Cece, Jece i Seke nisam se izjašnjavao, ali je sasvim jasno da Mujo Suljo Bošnjak žene svrstava u ove dvije kategorije.

Senadd Mehović je kazao „Onda pogledaj kravu i vidjet ces potpunu slobodu“.

Slažem se sa Senaddom da ljudi jesu životinje, ali posebne životinje koje imaju (samo)svijest, simboličko mišljenje i slobodu izbora. Upravo u tome je razlika između ljudi i drugih životinja. Životinje ne mogu da razumiju postojanje Boga, niti mogu da izaberu da li će se i u kojoj mjeri ponašati u skladu sa tim što Bog propisuje ili neće.

Samir Ligata je napisao „Neka se sada počnu drogirati i biće po mjeri“.

Samir vjerovatno ne zna da je 2017. godine procijenjeno da je u Iranu, koji ima oko 80 miliona stanovnika, oko 2,8 miliona redovno uzimalo drogu. Teško je to povezati sa otporom nekih žena da nose maramu, vjerovatno je mnogo veći problem što droga veoma lako dolazi do Iranaca zbog porozne granice sa Avganistanom.

Admir Balaban kaže „Hidzab nije ropstvo, a to sto su neke jedva cekale da ga skinu je druga prica. Skidale su hidzab u Libiji pa se radovala minjaku i demokratiji, na kraju sta su dobile. Protiv sam toga da se zensko nasilno i prisilno pokriva, ali nazvati hidzab i maramu ropstvom je u najmanju ruku bezobrazno.“

Ne znam gdje je Admir pročitao kod mene da je hidžab ropstvo, ali je sasvim jasno da ima problem sa logikom. On istovremeno brani zakonom nametnuto pokrivanje žena u Iranu i nasilno i prisilno pokrivanje žena. Ljudi, a sam tim i žene, trebaju imati slobodu da odlučuju o svom životu, ponašanju, a samim tim i oblačenju.

Ima jedan ajet koji kaže „Ovo je istina od tvog Gospodara, pa ko hoće neka vjeruje, a ko hoće neka ne vjeruje“ (El- Kehf, 29).

Ahmed Mulalić mi je jasno poručio „Hahahahaha, crknite od muke smradovi naše ne skidaju hidžab.“

Sasvim je jasno da Ahmed nije sposoban da shvati rečenicu koju sam napisao, bilo bi zanimljivo da nam objasni gdje sam ja tražio od žena da skidaju hidžab ili bilo šta slično.

Ovo su samo neki komentari mojih „vjernih“ pratilaca na fejsbuku, ali ono što jeste najzanimljiviji zaključak je da su ove komentare mnogo više ostavljali muškarci nego žene.

Zašto je to tako možemo raspravljati, ali se postavlja pitanje da li o ovom fenomenu trebaju da raspravljaju žene kojih se to direktno tiče ili je to ekskluzivno pravo muškaraca?

Moj stav je po ovom pitanju vrlo jasan, ako u Francuskoj muslimanke traže da same odlučuju kako će da se oblače, zašto takvo pravo ne bi imale i žene u Iranu?